

Libris.RO

Respect pentru oameni și câini **Volume din seria Vulcanii:**

Volumul 1: Vulcanii se dezlănțuie!

Volumul 2: Vulcanii fac bombe!

Volumul 3: Vulcanii se distrează pe rupte!

Volumul 4: Vulcanii pun ceva la cale!

Franziska Gehm

VULCANII

se dezlănțuie!

Ilustrații de Franziska Harvey

Traducere din limba germană de
Monica Grigore

Editura Paralela 45

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GEHM, FRANZISKA

Vulcanii se dezlănțuie! / Franziska Gehm ; il. de Franziska Harvey ; trad. din

lb. germană de Monica Grigore. - Pitești : Paralela 45, 2020

ISBN 978-973-47-3135-0

I. Harvey, Franziska (il.)

II. Grigore, Monica (trad.)

821.112.2

Title of the original German Edition: *Die Vulkanos pupsen los!*

Copyright © 2014 Loewe Verlag GmbH, Bindlach

Written by Franziska Gehm, illustrated by Franziska Harvey

Copyright © Editura Paralela 45, 2020

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

Tipărit la Radin print, prin reprezentantul exclusiv pentru România, Co1ours, www.4colours.ro

Cuprins

Pârțuri bune și frumoase!	9
O încurcătură oribilă	17
Bunicul clămpănitor	22
O sfeclă puturoasă în zbor	30
Vânătoare în Mlaștinile clocotitoare	39
Un pod de limbi	46
Cursă nebună	56
O idee pârțâitoare.	62
Focuri de artificii	68

Ați ajuns vreodată la capătul lumii?

Dacă se întâmplă să treceți pe acolo, nu trebuie decât să faceți încă douăzeci și doi virgulă patru pași și cinci salturi sănătoase. Faceți apoi șapte pași de-a-ndăratelea. După aceea, închideți ochiul stâng și rotiți-vă în cerc. Numărați în acest timp până la unsprezece și faceți trei tumbe. Și uite așa ajungeți acolo: în Țara Vulcanilor.

Acolo locuiește Crato. Stă împreună cu familia lui într-un vulcan. Pe lângă vulcan curge un râu gălgâitor. De cealaltă parte a râului se înalță alt vulcan. Acolo locuiește Flambia, împreună cu familia ei.

Crato și Flambia sunt prieteni. Sunt prieteni foarte buni, la fel de buni ca granulele de zahăr din vata de zahăr. Dar între familiile lor este o ură nemărginită. Adulții

s-au certat. Din ce cauză, nu mai știu nici ei. Familia lui Crato este prea gălăgioasă, trăiește groaznic de nesănătos și într-o mizerie de-ți mută nasul, după părerea familiei Flambiei. Familia Flambiei este prea plictisitoare, enervant de ordonată și așa de sportivă, că te ia cu amețeală, crede familia lui Crato.

Crato și Flambia consideră că toate astea sunt prostii. Din fericire, nu sunt atât de ciudați ca adulții. Ei rămân uniți. Și sunt Vulcani. Vulcani adevărați, care scot flăcări și trosnesc. Vulcanii nu se pierd cu firea.

Atenție, fiți gata, pârț!

Pârțuri bune și frumoase!

Era o dimineață călduță în Valea Vulcanilor. Crato era în bucătăria vulcanului și mânca chifteluțe de urzici.

– Delicioasă! strigă el, apoi băgă în gură o chiftea întreagă.

Crato ar fi putut mânca toată ziua chiftele de urzici. Dar cine mănâncă multe chiftele trage și multe pârțuri. Și un pârț este o chestie periculos de fierbinte pentru un vulcan, fiindcă...

– Pornesc pârțurile!

Crato sări cât colo și fugi la coșul de fum. Acesta se ridica din interiorul vulcanului până sus de tot, la marginea craterului. Crato se

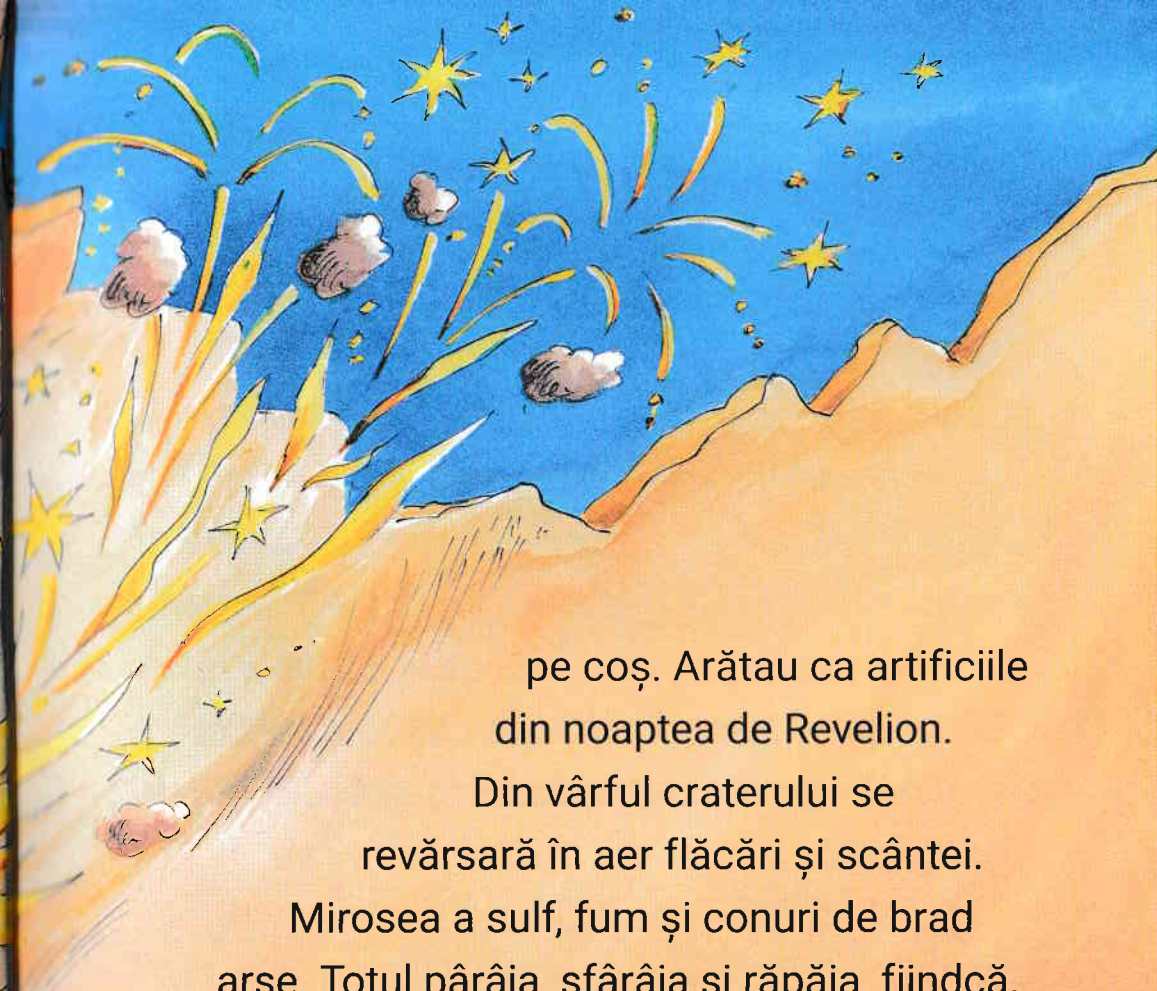

cațara pe o scară, se răsuci și-și îndreptă fundul în sus, spre deschizătura coșului de fum.

Ați tras vreodată un pârț? Fără zgomot? Sau dimpotrivă, foarte zgomotos? Și ați mirosit vreodată unul? Poate un pârțuleț drăgălaș și roz de prințesă? Sau un vânt cu adevărat puturos, ca de sconcs, la care tot ce e în jur leșină? Da? Dar ați văzut vreodată un pârț?

Pârrr, trosc, pleosc! bubui poponețul lui Crato.

Flăcări jucăușe și scânteii sălbatice se înălțară cu iuțeală

pe coș. Arătau ca artificiile din noaptea de Revelion.

Din vârful craterului se revărsară în aer flăcări și scânteii.

Mirosea a sulf, fum și conuri de brad arse. Totul pârâia, sfârâia și răpăia, fiindcă, se știe, vulcanii au foc la spate!

Crato își scutură popoul până când mai ieșiră doar câțiva norișori gri. Apoi se întoarse în bucătăria vulcanului.

— Hai, Fumi, să ne evaporăm! îi spuse el unui dragon.

Dragonul stătea pe masa din bucătărie. Era cam cât o veveriță. Oriunde mergea Crato, Fumi îl însoțea.

Crato îl luă pe Fumi și și-l așeză pe cap. Acolo îi plăcea lui Fumi să stea. Era un loc confortabil, de unde vedea perfect. Uneori și câte un păduche care trecea prin fața lui.

— Pa, mami! strigă Crato.

Mama lui gătea. Dintr-o oală se ridicau scântei, fum și steluțe. Se întoarse spre Crato:

— Dar să nu te joci la Mlaștinile clocotitoare!

— Și nici în Pampasul încețosat, nici la Giganții de gheață sau în Stepa de piatră. Știu asta, mamă.

Crato făcu un semn cu mâna și în secunda următoare o zbughi din bucătăria vulcanului.

Mama lui îl avertiza de fiecare dată. Dar nu trebuia să-și facă griji. La urma urmei, Crato era un erou. Cum de nu își dăduse nimeni seama de asta? Pentru Crato rămânea un mister.

Urcă scara din coșul de fum și ieși. Își dădu apoi drumul să alunece pe popou până la

poalele vulcanului. O zgâlțâială pe cinste, care iscă un minunat nor de praf.

Își văzu tatăl în depărtare. Era în câmpul de urzici, la spatele unui plug-dragon. Dragonul era cât un hipopotam și trăgea de plug.

– O să mâncăm imediat niște spini delicioși, Fumi, zise Crato.

De bucurie, micuțul lui dragon pufăi și scoase pe nas niște norișori de culoare lila.

Crato porni de-a lungul câmpului de urzici. Își imagina cum urzicile își întind tentaculele păroase după el. Dar el le respingea curajos, cu mâinile goale. Apoi rătăci printr-un lan de ciulini. Țepii se prindeau de el ca niște dinți de monștri.

– Nu te teme, Fumi, spuse Crato, și cu o privire furioasă îi făcu pe ciulini să înțepenească.

În cele din urmă, Crato topăi spre tufișurile de spini. Culese de acolo un pumn de spini de coacăze. Fumi îi devora. Îi plăceau foarte tare.

Așezat pe capul lui Crato, Fumi mâncă spini până simți că plesnește. Crato își aruncă în gură câteva coacăze

